

A. M. KALMYKOVALLE

30. IX.

...Kirjoitatte: „olen elänyt maailmassa tarpeeksi kauan tietääkseni, että tällaisissa tapauksissa oikeassa ei ole ainoastaan toinen, vaan kumpikin osapuoli”. Saattaa hyvinkin olla niin. Vika on vain siinä, että toinen „osapuoli” ei käytä uutta asemaansa, uutta perustaa, vaan vaatii sitä, mikä kävi ennen helposti päinsä (vaikkapa kuu-kausiakin jatkuneiden kahnausten jälkeen), mutta nyt ei ole toteutettavissa. Perusta on muuttunut *toiseksi*, se on fait accompli*; mutta he pitävät yhä määräävimpänä sitä, kuinka loukkaavasti se ja se tapahtui edustajakokouksessa, kuinka vimmoissaan Lenin oli etc. Niin se tosiaan kävi, sitä ei sovi kieltää, ja Staroverille lähettämässäni kirjeessä tunnustin suoraan olleeni „vimmoissani”²¹⁵. Mutta siitähän se kysymys onkin, että „vimmatulla” taistelulla saavutetut tulokset *eivät ole lainkaan vimmatuja*, mutta toinen osapuoli tappelee ja tappelee vimmoissaan itse näiden tuloksien, näiden kiertämättömien ja välttämättömien tuloksien vuoksi. Tehän olette jo kauan sitten tiennyt, mihin päin asiat olivat kehittymässä. Tiedätte esittäneenne varmana vakaumuksenne, että haittaamassa ovat eräät „vanhukset”, ja tietenkin ymmärrätte, ettei kovaonninen „kolmikko” ole mitään vehkeilyä eikä jakobiinien vallankaappaus, vaan se on suoranainen, luonnollinen ja *paras*, aivan varmasti paras ulospääsy kolme vuotta kestäneestä „eripuraisuudesta”. Kolmikko on rakennettu kolmen kulman varaan ja poistaa maaperän kaikelta eripuraisuudelta.

---

* — tapahtunut tosiasia. *Toim.*

Tiedätte, kuinka pitkälle Martovin + Staroverin + Zasu-
litshin herkkätunteisuus ja „henkilökohtainen” asiaan suh-
tautuminen (poliittisen asemesta) saattoi mennä, kun he
esimerkiksi olivat vähältä „tuomita” ihmisen *poliittisesti*
pelkästään henkilökohtaisen asian vuoksi. Silloin Te ase-
tuite empimättä „julumurien ja roistojen” kannalle. Ja
tämä tapaushan on aivan samantyyppinen. Samastahan
nytkin on kysymys, samalla tavalla sotketaan toisiinsa
henkilökohtaiset ja poliittiset seikat, meitä epäillään
samalla tavalla siitä, että me muka pyrimme *mustaamaan*
jotakuta henkilökohtaisesti, vaikka me vain siirrämme (ja
vaihdamme) poliittisista syistä. Ja kun muistutatte
minulle: syytä *täytyy* olla Teissäkin, niin vastaan: henkilö-
kohtaista syytani en ole aikonutkaan kieltää, mutta sillä
perusteella ei ole tapana vaatia *poliittista* tarkistusta. Sik-
sihän tilanne juuri onkin pulmallinen ja täysin toivoton,
että he henkilökohtaisesti loukkaantuneina ja keskustelinten
kokoomukseen henkilökohtaisesti tyytymättöminä vaativat
poliittista tarkistusta. *Tout ce que voulez, mais pas de ça!* *
Mutta jos syyksi katsotaan (niin kuin eräät haluavat)
poliittinen erimielisyys, eikö silloin ole naurettavaa *vaatia*,
että „rauhan” aikaansaamiseksi olisi kooptoitava suurempi
tai vaikkapa yhtä suuri määrä *poliittisia* vastustajia?? Ihan
nec plus ultra ** hassua!

Ja tuo edellä mainitsemani pieni tapaus, joka kuuluu
lukuisiin eripuraisuuksiin, on tyypillinen paitsi olemuk-
sensa myös muodollisen lopputuloksensa puolesta. Tiedät-
tekö, miten pääsimme silloin voitolle? *Meitä oli vähem-
mistö*, mutta veimme voiton sitkeydellä, uhkaamalla vedota
„kaikkiin”. Niinpä he nyt ajattelevat tekevänsä samoin.
Paha juttu vain, että *nykyinen tilanne* ei vastaa *silloista*.
Nykyään virallista perustaa ei voida *hävittää*. Ellei tätä
virallista perustaa olisi, niin miksei voisi olla kuusikin, kun
kerran väki on niin äärimmilleen kiihtynyttä? Kun kerran
kärsittiin kolme vuotta, niin kärsitään vielä toiset kolme;
kun kerran asiat ratkaistiin ennenkin sitkeydellä eikä ääni-
määrällä, niin ratkaistaan nytkin sitkeydellä. Mutta siinä-
hän se asian ydin onkin, ettei se *nyt* käy päinsä. Tätä muu-
tosta ei tahdota millään nähdä eikä ymmärtää. Juuri se
tekeekin tilanteen niin auttamattomaksi. Nyt on tehtävä

* — Kaikki mitä haluatte, muttei sitä! *Toim.*

** — äärimmäisen! *Toim.*

kertakaikkinen ratkaisu: *joko* erimielisyys koskee vain henkilöitä, siinä tapauksessa on naurettavaa tehdä siitä poliittista skandaalia ja luopua työstä. *Tahi* kysymyksessä on poliittinen erimielisyys, siinä tapauksessa olisi vieläkin naurettavampaa „oikaista” sitä tyrkyttämällä tiettyjä, sanokaamme toisvivahteisia henkilöitä.

He ovat valinneet nyt (ovat tainneet valita) jälkimmäisen. Siinä tapauksessa, Martov, tule kolmikkoon ja *todista* puolueelle *sinun* kollegiosi *kahden* muun jäsenen virheet: vain osallistumalla kollegion työhön voit saada tietoja, joiden avulla saatat paljastaa nämä virheet ja varoittaa puoluetta niistä. Muuten syytöksesi ovat vain pelkkä Parteiklatsch * tulevaisuuden varalta.

Jos hyväksyt ensin mainitun, älä anna harmisi mennä niin pitkälle, että luovut työstä, työ taas panee unohtamaan nopeasti „vimmastumiset”. Mikään tilanne ei ole toivottoempi kuin on työstä syrjäytyminen.

Kirjoitettu syyskuun 30 p:nä 1903
Lähetetty Genevestä Dresdeniin

Julkaistu ensi kerran v. 1927

Julkaistaan
N. K. Krupskajan kirjoittaman
jäljennöksen mukaan

---

* — puoluerilita. *Toim.*